

Списък с някои често допускани грешки. Автора няма претенция това да са **най-често** допусканите грешки, както и не носи отговорност за евентуални щети, до които този текст може да доведе.

Грешки при оформлението на текста

1. В текстовете преди знаците „точка“, „запетая“, „точка и запетая“, „удивителен“, „въпросителен“ и т. н. се поставя интервал, а след тях се изпуска. Правилно е обратното.
2. Много двойни, тройни и т. н. излишни интервали. И само един върши работа.
3. Много празни редове между отделните части. Добре е да има не повече от един.
4. Членуване на думи в заглавия на отделните части.
5. Липса на значещо заглавие. Повечето са от вида „Курсов проект“, „Курсова работа“, „Проект“ и подобни. В краен случай същинското заглавие изглежда като подзаглавие на посочените примери.
6. Когато броят правописните и граматическите грешки мине определена граница се създава лошо впечатление.

Съдържателни грешки

1. Данните имат тип и *формат*, а не *форма*, както често се споменава.
2. Редуване на единствено и множествено число в случая, когато авторите са двама. Звучи съмнително.
3. На моменти описанията са твърде художествени. От сух формализъм голяма полза (в случая) няма, но не бива да се прекалява и с по-свободните описания.
4. Излишни факти – факти, които нямат отношение към проблема.
5. Липса на собствена интерпретация – често текстовете представляват по-добре или по-зле „съшити“ избрани откъси от записките на студентите.
6. Твърде високопарни оценки на използваните методи или програмни продукти. Твърде крайни мнения. По-добре е да се каже „Използваният метод/програмен продукт е подходящ защото ...“ вместо „Това е единственият/най-добрият метод/програмен продукт.“
7. Недобри описания на използваните готови програмни продукти – навлиза се в подробности, които нямат отношение, докато съществените детайли се пропускат.
8. Проблеми при формулирането на задачата – понякога се тръгва с твърде сложна формулировка, която е далеч от това, което всъщност се прави, а понякога авторите наистина не могат да формулират какво искат да правят.
9. Проблеми при формалното описание на анализирания данни – в повечето случаи авторите се задоволяват само да изредят имената на колоните на таблица, без да коментират типа им (текстов, числов, логически, дата ...), както и възможните стойности.
10. Проблеми при формулиране на резултатите – не се прави разлика между формален резултат от анализа и интерпретацията му.
11. Неумение да се прецени кога да се навлиза в подробности.